

Kortárs Magyar Fotográfia / Contemporary Hungarian Photography 2009, Pécs

Kiterjesztett Valóságok / Expanded Realities

10.03 – 10.25 2009

kedd - szombat / tuesday - saturday, 10:00 - 18:00 h

megnyitó / opening: 10.02. 18:00 h

a kiállítást megnyitja / introduction by: Jokesz Antal

helyszín 1 / location 1: Pécsi Galéria, 7621 Pécs, Széchenyi tér

helyszín 2 / location 2: Vasváry Ház, 7621 Pécs, Király utca 19.

művészek / artists:

Rui Calcada Bastos, Sergio Belinchón, Paul Ekaitz, Gabriela Fridriksdottir, Gerhes Gábor, Elmar Hess, Anouk Kruithof, Kudász Gábor Arion, Német Hajnal, Péter Ildikó, Rádóczy Bálint, Szabó Dezső

kurátor / curator: Lowas Péter

The exhibition Contemporary Hungarian Photography 2009 contradicts its own title in many respects. On the one hand, our selection includes non-Hungarian artists; it appeared a more intriguing endeavour to offer a comprehensive view on contemporary photography by featuring artists from the European scene along with Hungarian photographers. On the other hand, breaking tradition, we invited intermedia artists who are not specifically photographers, but in whose work photography plays a key role. All exhibiting artists have one thing in common: it is important for them to immortalize certain transitional states, staged situations, modellings, re-enactments, etc., and still photography is one of the most trivial ways to present these. However, what we are dealing with here is not photography, although for the superficial spectator the seemingly two-dimensional imaging might be deceptive. Their goal is not the documentation and conservation of reality, but to give form to universal certainties in a way that they shake our belief in reality. Photography is empirical, its goal being the mapping of reality by means of sense experience, but in the meantime it gives us useless illusions. It is, for instance, capable of making us believe that it serves the memory, while the opposite is the case. With fine art it is the other way round, as it essentially seeks metaphysical truths, which lie beyond sense experience, and does it by way of intuitions and divinations (inspiration), as well as constant "outsiderness". The artist is therefore Homo Ludens and not Zoon Politicon. For art and game are not so distant concepts. However, this game has a stake (and not a self-serving one), which is the understanding of the illusion and the cathartic experience of seeing through it. The

'expansion' in the title can have several readings, the most interesting of which may be the way creative artists can show their own universe of reality where a self-exposing illusion forms the structure of things. Of course consensual reality is just as much a part of these works as are the artist's

own versions of reality. This gentle fusion of reality and unreality is, however, an attempt not to deceive by trickery, but to deflect reason. The present selection offers examples of this, from two different approaches: either reality is presented in the form of illusion, or the illusory is given the force of reality.

A Kortárs Magyar Fotográfia 2009 többszörösen is ellentmond önmaga címének. Egyrészt nem kizárólag magyar művészeket válogattunk a kiállításba, érdekesebb vállalkozásnak tűnt velük párhuzamosan egy szélesebb rálátást nyújtani a kortárs európai művészet néhány szereplője által. Másrészt a hagyománnyal szakítva nem kifejezetten fotóművészeket hívtunk a programba, hanem olyan képzőművészeket, akik bár sokféle médiumban járatosak, mégis a fotó fontos szerepet játszik munkásságukban. A válogatás olyan műveket sorakoztat fel, melyeknél alapvető motívum bizonyos átmeneti állapotok, megrendezett szituációk, újrajátszások és modellezések megörökítése, állóképben történő prezentációja. Mégsem fotográfiával van dolgunk, bár a felületes szemlélő számára csalóka lehet a kétdimenziós ábrázolás. Nem a valóság dokumentálása, konzerválása a cél, hanem univerzális bizonyosságok formába öntése, oly módon, hogy közben elbizonytalanítanak bennünket meggyőződésünkben a valóság iránt. A címben szereplő kiterjesztésnek több olvasata is lehetséges, ezek közül a legérdekesebb talán az, ahogy az alkotók láttatni képesek saját valóság univerzumukat, ahol az illúzió alkotja a dolgok szerkezetét, miközben önmagát leplezi le. Természetesen a konszenzuális valóság éppúgy része ezeknek a műveknek, mint a művész által teremtett valóság verziók. Realitás és irrealitás szelíd keveredéséről beszélhetünk, mindez azonban nem „szemfényvesztésre”, hanem az értelem eltérítésére tett kísérlet, melyre jelen válogatásban látunk példákat, két különböző megközelítésből: hol a valóságot, mint illúziót látjuk viszont, hol pedig az illuzórikus válik valóságos érvényűvé.

rendező / organizer: Kortárs Magyar Fotográfia Alapítvány / Contemporary Hungarian Photography Foundation

együttműködő partnerek / collaborators: LADA project, Invaliden1, Hamish Morrison Galerie

támogatók / supporters: EKF Pécs 2010, OKM, Vylyan Pincészet, Float Üvegcentrum Kft, M&T, Várfal Fogadó